

EL CENTRE L'edifici de l'Institut Científic de Recerca té 2.819 metres quadrats construïts. El cost de les instal·lacions ha estat de 4.500.000 euros. La UIB hi ha aportat la partida més important (1.670.000 €), tot i que la UE (mitjançant els Fons de

Desenvolupament Regional), la Conselleria d'Economia i el mateix CSIC també hi han col·laborat. Aquest centre ha esdevingut la joia de la corona de la investigació, ja que albergarà els instituts de més rellevància. L'Imedeia, tanmateix, continuarà a Esporles.

Rafael Rodrigo

PRESIDENT DEL CSIC

“La Guerra Freda millorà la ciència”

... Presideix l'ens científic més important de l'Estat, el Consell Superior d'Investigació Científica (CSIC). Rafael Rodrigo (Granada, 1953) imprimeix un caràcter divulgatiu a la seva veu. Especialitzat en astrofísica, a Rodrigo l'apassiona la cursa espacial, en la qual rivalitzaren l'extinta Unió Soviètica i els Estats Units.

El 2009 és l'Any internacional de l'Astronomia. Cal treure-la al carrer?

Evidentment, tot i que d'alguna manera ja hi era. Des de sempre, els ciutadans hem mirat el cel amb il·lusió. I aquí, a l'Estat espanyol, tenim una situació privilegiada. El nivell de l'astrofísica és molt bo.

Coneixeu l'Observatori Astronòmic de Mallorca?

És clar que sí. Sense dubte, destaquen en la recerca de cossos propers i petites col·lisions.

Dia 16 es complien els 40 anys de l'arribada a la Lluna. Encara hi ha dubtes de l'autenticitat d'aquesta fita?

Rumors, sí, sostenibles, no. Era possible anar a la Lluna i s'hi va anar. De fet, la mateixa URSS va assumir la seva derrota en aquell combat. I ells s'havien apropiat molt a la Lluna, però no havien estat capaços de col·locar-hi cap dels exploradors. Per tant, fins i

tot els escèptics haurien de tenir clar que sí que hi hem arribat. Allò que passa és que després no s'hi ha tornat.

Fou positiva la Guerra Freda per a la innovació tecnològica?
Home, és ver que la cursa armamentística anava associada a l'espacial i que la tecnologia d'una

“

Record el dia que Armstrong trepitjà la Lluna. Era jovenet i poc conscient!

servia per a l'altra. Imagina't: fins a un milió de persones treballaven directament o indirectament en el sector. I tots dos països tenien voluntat d'assolir el lideratge tecnològic.

Fou un punt d'inflexió?
Absolutament. Va ser el primer pic que sortíem de l'entorn més proper. Aquells anys, els podríem anomenar la dècada prodigiosa.

Recordau el moment en què Neil Armstrong trepitjà la Lluna?

Era jovenet, eh [riu]. Però sí, el record. Tenia 16 anys. I evidentment, estàvem entusiasmats, però no érem plenament consci-

Rafael Rodrigo visità Palma aquest dijous passat.

“

A nosaltres ens han tocat altres fites històriques, com les pioneres missions al planeta Mart”

ents del que suposava.

Us hauria agradat viure aquella època?

Eh, que també hi ha hagut altres dècades molt interessants! Home, és clar que eren anys increïbles. L'URSS i els EUA competien acèrrimament entre ells per veure qui posava primer algú en òrbita, qui realitzava activitats extravehiculars, qui construïa una llançadora, qui acoblava una nau a una altra allà dalt... A nosaltres, en canvi, ens han tocat altres fites històriques, com ara les missions a Mart, en les quals hem estat pioners.

És ver que la vida de l'investigador és dura, solitària i mal remunerada?

No! Això és un tòpic. Sí que és dura, perquè la cursa científica és sacrificada, però es treballa en grups i podem viure d'això. Ara bé, molts pics s'ha d'anar a fer feina fora del país. Tot i que també és cert que cada dia ens arriben més investigadors aquí.

Hi ha prou doblers governamentals?

La darrera legislatura [PSOE] va ser un bot qualitatiu. Però ara, aquests darrers anys, estam estancats.